

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 15567.

Kl. 72 h 5.

Piotr Wilniewicz
(Warszawa, Polska)
i Jan Skrzypiński
(Warszawa, Polska).

Pistolet samoczynny.

Zgłoszono 15 stycznia 1931 r.

Udzielono 8 lutego 1932 r.

W celu podniesienia wartości użytkowej pistoletów znanych systemów, niniejszy wynalazek wprowadza szereg nowych urządzeń, wymienionych poniżej.

Omawiany pistolet stanowi broń samoczynną o ryglowanej lufie, przyczem odrzut wykorzystany jest dla odryglowywania lufy i otwierania zamka, wyciągania i wyrzucania łuski oraz napinania kurka.

Po daniu strzału zamek pod działaniem sprężyny wraca do swego normalnego położenia, powodując wprowadzenie z magazynka nowego naboju do lufy przy równoczesnym zaryglowaniu ostatniej.

Ogólny widok pistoletu i jego części u-

widoczony jest na załączonych rysunkach (fig. 1 — 4).

Lufa 1 posiada na swej zewnętrznej powierzchni rygle *a*, *a* wchodzące w odnośne wycięcia zamka 2 oraz hak *b*, który, współdziałając ze ześlizgami gniazda *c*, wykonanego w chwycie 3, powoduje podczas działania pistoletu odryglowywanie i zaryglowywanie lufy w sposób następujący: po daniu strzału, gdy zamek 2 odrzucony wtył ciągnie za sobą za pośrednictwem rygli *a*, *a* lufę 1, jej hak *b* swą dolną powierzchnią ślizga się po progu *k* chwytu 3 (fig. 1); lufa w tej części drogi zamka odbywa prostoliniowy ruch wsteczny, w dalszej drodze hak *b*

swą klinową częścią natrafia na ześlizgi gniazda *c*, wskutek czego tył lufy *1* dzięki podcięciu na dolnej powierzchni haka *b* ma możliwość opaść ku dołowi, przyczem rygle *a*, *a* zostają wyłączone, a lufa opierając się hakiem *b* o zderzak *L* chwytu *3* zostaje unieruchomiona, zamek zaś odbywa dalszy ruch wsteczny aż do zderzenia się jego krawędzi *m* z progiem *n* chwytu *3*.

Po ukończonym odrzucie zamek *2* pod działaniem sprężyny *23* wraca ku przodowi, ustawiając swym czołkiem o lufę *1* w normalnem położeniu.

Jak widać z rysunków i sposobu działania, powierzchnie haka *b* lufy *1* oraz ześlizgów gniazda *c* chwytu *3* składają się z płaszczyczn.

Zamek *2* zawiera prócz ogólnie znanych części jak: iglica *4*, sprężyna igliczna *5*, zasuwka igliczna *6*, muszka *7*, celownik *8*, również specjalnego kształtu pierścień *9* (fig. 4), który, służąc za łożysko lufy *1*, unieruchamia zamek przy jego tylnem położeniu przez oparcie się krawędzi *d* pierścienia *9* o przedni rygiel *a* lufy *1*.

Z lewej strony zamek *2* posiada wykroje *e*, *f*, *g*. Wykrój *e* służy do samoczynnego ryglowania zamka w tylnem położeniu po wystrzeleniu ostatniego naboju (zmiana magazynka) zapomocą występu *h* zatrzasku zamkowego *10*. Wykrój *f* służy do unieruchomienia zamka przy rozbieraniu pistoletu przez zaczepienie go zębem *i* bezpiecznika dźwigniowego *11*. Wykrój *g* służy do zatrzymania zamka lekko cofniętego ku tyłowi zapomocą bezpiecznika *11* w położeniu, przy którym przy spuszczeniu kurka następuje uderzenie tego ostatniego nie w iglicę, lecz w krawędź *j* zasuwki iglicy *6* (bezpieczne spuszczenie kurka).

Chwyt *3* zawiera normalne części składowe pistoletów samoczynnych, a więc: kurtek *12*, spust *13*, zaczep kurkowy *14*, przerwacz *15*, bezpiecznik samoczynny *16*, bezpiecznik dźwigniowy *11*, wkładkę chwytu *17*, sprężynę kurka *18*, drążek kurka *19*,

sprężynę mechanizmu spustowego *20*, zatrzask magazynka *21*, okładki rękojeści *22* i t. d.

Sprężyna główna *23* jest osadzona na trzonie *24* i opiera się swoim końcem o główkę *25* trzonu przytrzymywaną zapomocą przetyczki *26*. Pierścień *27* osadzony jest luźno na trzonie *24* i służy do przenoszenia ciśnienia sprężyny *23* na zamek *2*. W ten sposób części składowe *23*, *24*, *25*, *26* i *27* stanowią jeden zespół przy rozbieraniu i składaniu pistoletu. Zatrzask zamkowy *10* prócz ryglowania zamka w tylnem położeniu po wystrzeleniu ostatniego naboju, jak to było wskazane wyżej, służy również do związania w jedną całość pistoletu rozkładanego przy czyszczeniu na lufę *1*, zamek *2*, chwyt *3*, sprężynę główną *23*, (wraz z częściami *24*, *25*, *26* i *27*).

Rozbieranie pistoletu odbywa się w sposób następujący: po wyjęciu magazynka *28* (fig. 1 — 3) należy zamek *2* cofnąć wtył, unieruchomić go dźwigniowym bezpiecznikiem *11*, poczem pociągnąć trzon *24* ku przodowi i wyjąć zatrzask zamka *10*; po zwolnieniu zamka *2* z zęba bezpiecznika *11* zamek *2* bez przeszkód zsuwa się z chwytu *3*.

Składanie pistoletu odbywa się w kolejności odwrotnej, a więc po wprowadzeniu zamka *2* z umieszczoną w nim lufą *1* i sprężyną główną *23* na chwyt *3*, należy unieruchomić zamek zapomocą bezpiecznika dźwigniowego *11* i, naciągając trzon *24* ku przodowi, założyć zatrzask zamkowy; po zwolnieniu z bezpiecznika *11* zamek *2* pod działaniem sprężyny samoczynnie wraca ku przodowi.

Całkowite rozebranie pistoletu na części składowe odbywa się po wyjęciu bezpiecznika dźwigniowego *11*, którego ramączko *p* przytrzymuje ośki *29* i *30*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pistolet samoczynny, znamienny

tem, że odryglowywanie, zatrzymywanie i zaryglowywanie lufy odbywa się zapomocą bezpośredniego współdziałania haka, znajdującego się na jej zewnętrznej powierzchni, i ześlizgów gniazda, wykonanego w chwycie pistoletu.

2. Pistolet samoczynny według zastrz. 1, znamieny tem, że powierzchnie haka lufy i ześlizgów gniazda chwytu, powodujące odryglowywanie i zaryglowywanie lufy, posiadają kształt płaszczyzn.

3. Pistolet samoczynny według zastrz. 1 ze sprężyną główną osadzoną na trzonie, znamieny tem, że główka tego trzonu jest przymocowana zapomocą przetyczki.

4. Pistolet samoczynny według zastrz. 1, znamieny tem, że jego sprężyna główna wywiera ciśnienie na zamek zapomocą pierścienia, ślizgającego się podczas działania pistoletu po trzonie sprężyny.

5. Pistolet samoczynny według zastrz. 1, znamieny tem, że przednia część lufy jest osadzona w łożysku wykonanem w kształcie pierścienia i wkręconem w przednią część zamka, który unieruchamia zamek.

6. Pistolet samoczynny według zastrz. 1, znamieny tem, że zamek jego daje się unieruchomić dźwigniowym bezpiecznikiem w położeniu, przy którym spuszczenie kurka powoduje uderzenie tego ostatniego nie w iglicę, lecz w tylną krawędź zamka, przyczem po zwolnieniu z bezpiecznika zamek samoczynnie wraca do normalnego położenia, kurek zaś, ześlizgując się po tylnej ścianie zamka, opiera się na iglicy bez spowodowania strzału.

Piotr Wilniewicz
Jan Skrzypiński.

Fig. 1

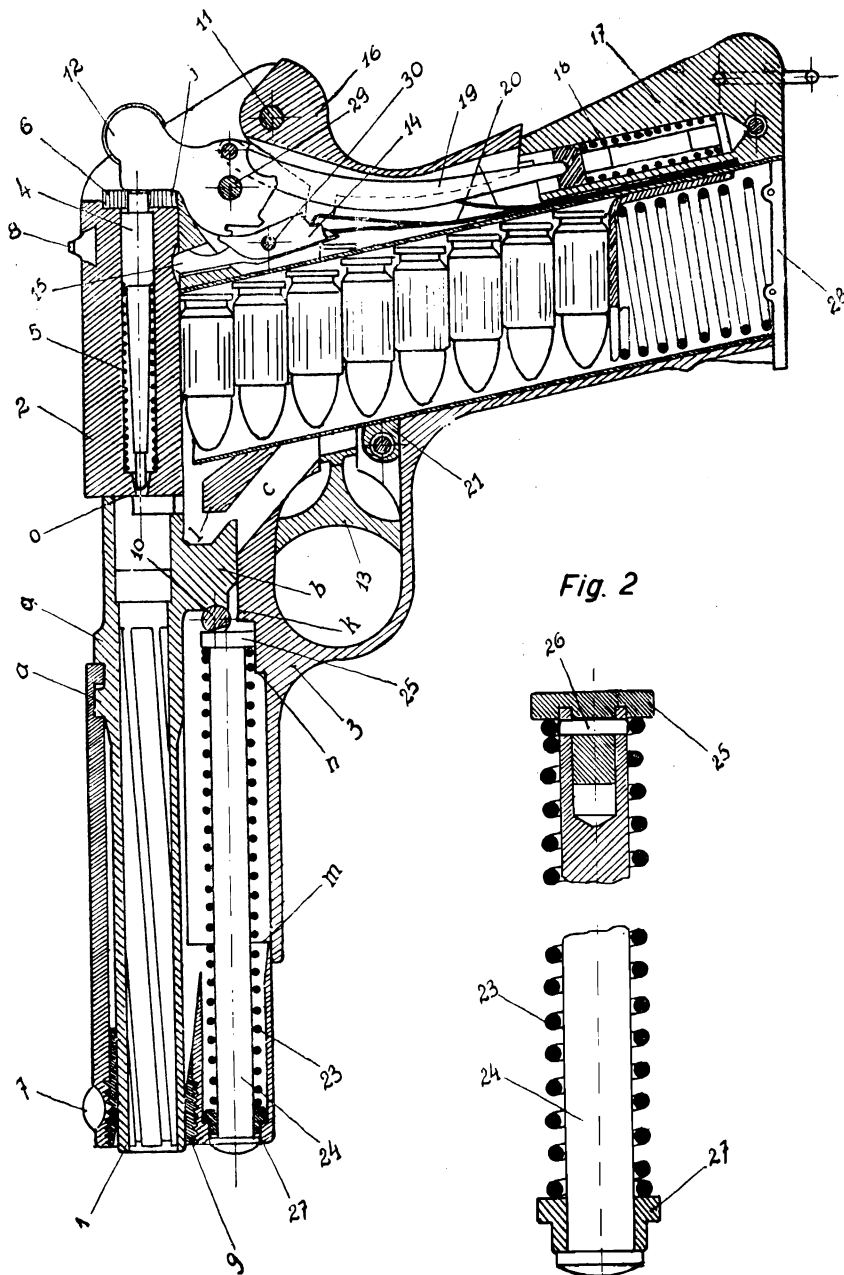


Fig. 3

